

העיקרון החשוב ביותר שחכמת הקבלה באה ללמד אותנו הוא שלכל אדם הכוח להסיר את אי-הסדר, את הכאוס, מן החיים שלו: כאב פיזי ונפשי, בעיות עם עצמו ועם הזולת, מחלות, אסונות ושאר דברים הנראים כחוסר מזל.

רב בני האדם חושבים שאין דרך אלא ללמוד לחיות עם הכאוס. הם חושבים שהם באים לחיים בשביל לסבול. חכמת הקבלה מלמדת אותנו שלכל אדם יכולת לשלוט בחייו ולשנות את גורלו, החל מאירועי היום-יום ועד להשפעות האסטרולוגיות שעל האדם. מי שהביא את המסר המהפכני שעל פיו האדם לא צריך לסבול ושיש לו את היכולת לשנות את חייו, היה אברהם אבינו לפני 3800 שנים. לפי המסר של אברהם אבינו, כל אדם שותף לבורא בבריאה. הבורא הוא כוח אין - סופי, אור גדול שממלא כל דבר ונמצא בכל מקום. מקור כל שפע וכל דבר טוב. אם אנחנו נותנים לו להיכנס כל החושך נעלם והדברים הטובים מתחילים לקרות. אברהם אבינו גדל בשומר העתיקה לפני כ- 4000 שנים, זו הייתה תקופת עבודת אלילים. באותו זמן אנשים האמינו באלים היכולים על פי הרצונות שלהם להטיל על האדם מיני אסונות ללא הצדקה, והאדם למד שהוא צריך לסבול לאורך חייו ואם יתמזל מזלו יהיה לו פחות כאוס והוא יוכל למות מוות הוגן. אברהם אבינו יצא עם המסר שאנו לא נתונים לחסדי האלים. אמנם עבודת האלילים של אז לא קיימת יותר, אך לאדם המודרני אלילים אחרים: הוא נתון לחסדי הרופא, עוה"ד, בן הזוג, הילדים, הכלכלה, הבריאות וכיו"ב. דברים שרובינו מאמינים שאין לנו יכולת לשלוט בהם ולשנות אותם. אותם גורמים חיצוניים הופכים להיות הבורא שלנו, כלומר, הם הבסיס והשורש לכל המחלות והצרות של חייו. אברהם אבינו כתב את ספר היצירה. זהו ספר קצר שעליו נכתב אוסף גדול של פירושים שנכתבו באלף השנים האחרונות ע"י גדולי הרבנים והחכמים, כמו האר"י הקדוש מצפת, הגאון מוילנה וכן הלאה. הפירושים מתארים כיצד ניתן להשתמש בידע שבספר היצירה על מנת ליישם אותו בחיי היום - יום שלנו. אברהם אבינו נתן לנו דרך ספר היצירה כלי חזק למודעות איך לשלוט על הכוחות שמניעים את היקום. מודעות זו יכולה לעזור לנו להפעיל את המוח שלנו בצורה טובה יותר. המוח שלנו הוא ה"מחשב" החכם ביותר ביקום. ע"י ה"תוכנה" המתאימה המוח שלנו יכול להפעיל את הכוחות שמניעים את היקום ולשלוט באופן שבו היקום משפיע על חייו.

בספר היצירה אברהם אבינו מלמד אותנו שישנם צירופים מיוחדים, מעין קודים של צופנים או של סמלים, היכולים לעזור לנו להשתלט על זרמי הכוחות שמשפיעים על חייו. על פי אברהם אבינו 22 צורות מסוימות מתחברות ל- 22 הכוחות שכל היקום בנוי מהם. אותן 22 צורות הן, למעשה, הא"ב העברי. ידוע מבחינה היסטורית שאברהם נולד באור כשדים העתיקה, ושפת המקום הייתה שומרית, ולא עברית. הוא אימץ את השפה העברית משום שהבין שזו השפה ששולטת ביקום. זוהי השפה האוניברסאלית של היקום. משמעות המילה "עברית" היא "לעלות מעל ומעבר", כלומר, להעביר כוח, אנרגיה ואינפורמציה ממקום למקום, מרובד לרובד, מרמת מודעות אחת לאחרת. אברהם אבינו השתמש באותן אותיות של הא"ב העברי כדי להעביר את מסגרת הבריאה ואת הנוסחאות הבסיסיות של הבריאה.

אנו נדון באחד הצירופים החשובים ביותר שניתנו למין האנושי המופיע בספר היצירה צירוף זה נקרא שם בן מ"ב, כלומר, השם בן 42 האותיות. השם הזה היה קיים החל מתקופה עתיקה מאוד, אולי אף לפני זמנו של אברהם אבינו, אותו צירוף הוצפן גם בתוך התורה שניתנה על הר סיני 500 שנים מאוחר יותר מזמנו של אברהם אבינו. צירוף זה מוצפן ב- 42 האותיות הראשונות של ספר בראשית, מהמלה "בראשית" ועד לאות ב' של המילה "ובוהו", כאשר האותיות מומרות על ידי נוסחה סודית של המקובלים ובונות אותו שם בן מ"ב.

במאה הראשונה לספירה, רבי נחוניא בן הקנה, שהיה מקובל ותנא עצום, ידע שעתיד לבוא זמן שבו אנשים יאבדו את הרוחניות שלהם ולא ידעו מה לעשות עם צופני מדיטציה כמו שם בן מ"ב. מסיבה זו כתב תפילה שראשי התיבות שלה הן אותן אותיות, לפי סדר שם בן מ"ב, זוהי תפילת אנא בכוח. התפילה נקראת כך על שום שתי המילים הראשונות באותה תפילה.

תפילת "אנא בכוח" מחולקת ל- 7 פסוקים, כאשר בכל פסוק חשבות האותיות הראשונות של כל מילה, שיחד בונות צירוף של 7 רצפי אותיות, שבכל אחד מהם 6 אותיות (סה"כ 42 אותיות).

במשך הדורות תפילת "אנא בכוח" נכנסה לתוך סידור התפילה הרגיל בכל העולם היהודי. היא נמצאת בתפילת שחרית, בקורבנות של השחר, בתפילת מנחה וכן בקבלת שבת לפני מזמור "לכה דודי". אך בדורות האחרונים היא מוזנחת למדי וברוב המקומות מדלגים על אמירת "אנא בכוח" מסיבות שונות ומשונות.

בגלל החשיבות העצומה של שם בן מ"ב ניתן לראות שהוא מוצפן בכל התפילות החשובות של היהדות, שמקור כולן בחכמת הקבלה. למשל, הפסוק הראשונה של "קריאת שמע" (קריאת שמע היא אוסף של פסקאות מן התורה) מכילה 42 מילים, כאשר כל מילה מקבילה לאחת מ- 42 האותיות של שם בן מ"ב. ב"סידור תפילה לעני" בהוצאת המרכז לקבלה ניתן לראות שכל אחת מאותיות שם בן מ"ב מוצבת מעל למילה המתאימה לה ב"קריאת שמע".

דוגמה נוספת היא תפילת "שמונה-עשרה". תפילת "שמונה-עשרה" היא תפילת "עמידה", היא התפילה השנייה בחשיבותה אחרי "קריאת שמע" והיא מתחילה בברכה הראשונה שבה 42 מילים ע"פ ספר הזוהר ועל פי חכמת הקבלה. בהרבה סידורים זהו אינו המצב בשל טעויות שנשתרבבו בדפוס במשך מאות שנים של הדפסה. ב"סידור תפילה לעני" של המרכז לקבלה ניתן לראות את התפילה המקורית בת 42 מילים וניתן לראות לאיזו אות מתוך שם בן מ"ב משתייכת כל מילה. תפילה חשובה נוספת בסידור התפילה העברי - ה"קדיש" - מכילה קטע מרכזי האומר: "וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל". אלו הן 7 מילים, שבכל אחת 6 אותיות. מילים